

هشدار جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی؛

طرح «مناره» ناقض اصول مقاومت و افتخار ملی است

جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی در واکنش به طرح «مناره» که به امضای دکتر محمدجواد ظریف و محسن بهاروند رسیده و در رسانه‌های جهانی منتشر شده، نقدهای راهبردی و تحلیلی خود را اعلام کرد. این جمعیت با اشاره به مبانی فکری انقلاب اسلامی و سیاست‌های کلان نظام در حوزه انرژی هسته‌ای، نکات زیر را مورد انتقاد قرار داد.

به گزارش خبر پایگاه اطلاع رسانی اعتلای نهادهای مردمی، جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی در واکنش به طرح «مناره» که به امضای دکتر محمدجواد ظریف و محسن بهاروند رسیده و در رسانه‌های جهانی منتشر شده، نقدهای راهبردی و تحلیلی خود را اعلام کرد. این جمعیت با اشاره به مبانی فکری انقلاب اسلامی و سیاست‌های کلان نظام در حوزه انرژی هسته‌ای، نکات زیر را مورد انتقاد قرار داد:

جمعیت اعتلا، استفاده از واژه «مناره» را به عنوان نمادی از روشنایی و هدایت به چالش کشیده و بر این باور است که این طرح در واقع بازتولید نظم هسته‌ای نابرابر غربی را به همراه دارد. از نظر آنها، این اقدام موجب تثبیت حاکمیت رژیم صهیونیستی در عدم پاسخ‌گویی هسته‌ای می‌شود.

این طرح با عدم اشاره به تنها دارنده سلاح‌های هسته‌ای در غرب آسیا، یعنی رژیم صهیونیستی، به نوعی واقعیت‌های ژئوپلیتیکی را نادیده گرفته و انحراف از اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی به شمار می‌آید.

متن یانیه تحلیلی جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی در نقد طرح «مناره» و نگاه انفعالی به نظم منطقه‌ای هسته‌ای

بسم الله الرحمن الرحيم

«وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ...» (انفال: ۶۰)

در پی انتشار طرحی موسوم به «مناره» از سوی آقای دکتر محمدجواد ظریف و محسن بهاروند، که در رسانه‌ی انگلیسی گاردین منتشر شد، جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی، با تکیه بر مبانی فکری انقلاب اسلامی، سیاست‌های کلان نظام مقدس ج.ا.ا. در حوزه انرژی هسته‌ای و امنیت ملی، و همچنین اصول تمدنی مقاومت فعال، نکات و نقدهای راهبردی زیر را اعلام می‌دارد:

۱. ابهام در صورت‌بندی مفهومی «مناره» و تطهیر ساختار قدرت سلطه‌گر

استفاده از واژه مقدس «مناره» که یادآور روشنایی، هدایت و هویت تمدنی اسلام است، برای چارچوبی که در واقع بازتولید نظم هسته‌ای غرب‌ساخته و نابرابر موجود است، نوعی مصادره معنایی خطرناک به حساب می‌آید. این طرح با شعار صلح، عملاً حاکمیت رژیم صهیونیستی در عدم پاسخ‌گویی هسته‌ای را تثبیت می‌کند و تلاش دارد ایران را به سطحی از تعامل «مشروط به راستی‌آزمایی خارجی» بازگرداند.

۲. نادیده‌گرفتن رژیم صهیونیستی و سیاست تطهیر سکوت

طرح مناره هیچ‌گونه موضع فعال و صریحی درباره تنها دارنده سلاح‌های هسته‌ای در غرب آسیا، یعنی رژیم صهیونیستی ندارد. این سکوت در برابر خطر واقعی، نه تنها انحراف از واقعیت ژئوپلیتیکی است، بلکه با معیارهای اصولی سیاست خارجی جمهوری اسلامی نیز مغایرت دارد. ادبیات طرح، گویی خواستار مهار متقابل ایران و کشورهای اسلامی است و نقش مظلوم‌کش و ناقض امنیت منطقه‌ای یعنی اسرائیل را از معادله حذف کرده است.

۳. مقابله با منطق بازدارندگی بومی و اعتماد به نهادهای بین‌المللی بی‌اعتبار

در شرایطی که تجربه تاریخی ملت ایران از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، شورای امنیت و دیگر نهادهای بین‌المللی نشانگر جانبداری، بدعهدی و استاندارد دوگانه است، طرح مناره با اصرار بر «پادمان متقابل تحت نظارت بین‌المللی»، اعتماد به ساختارهای تحریف‌شده جهانی را تجویز می‌کند. این رویکرد در تعارض مستقیم با تجربه مذاکرات هسته‌ای ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۳ است که غرب در آن به‌وضوح عهدشکنی کرد.

۴. بی‌توجهی به منطق اقتدار علمی-صنعتی هسته‌ای جمهوری اسلامی

طرح مذکور در حالی «اشتراک‌گذاری فناوری، تاسیسات و تحقیق مشترک» را تجویز می‌کند که زیرساخت‌های ملی، دانش‌بنیان، و راهبردی صنعت هسته‌ای ایران نتیجه مجاهدت علمی دانشمندان و شهدای گران‌قدری همچون شهید فخری‌زاده و شهید شهریاری است. هرگونه «بین‌المللی‌سازی داوطلبانه» این ظرفیت‌ها، نوعی بازگشت به سیاست «تعلیق داوطلبانه» سال‌های ۸۲ تا ۸۴ است که رهبر معظم انقلاب صراحتاً آن را اشتباه راهبردی

۵. غفلت از راهبرد تمدنی مقاومت و ظرفیت راهبردی هسته‌ای در دکترین انقلاب اسلامی

در منظومه‌ی تمدنی انقلاب اسلامی، فناوری هسته‌ای نه فقط یک ابزار تکنولوژیک، بلکه یکی از نمادهای استقلال، بازدارندگی هوشمند، اقتدار نرم و بازیگری فعال در نظم جهانی آینده است. طرح مناره در اساس، با حذف بنیادهای معرفتی مقاومت، ایران را به عنوان «طرف خنثی» در یک بازی تقلیل‌گرایانه تصویر می‌کند، حال آنکه ما با رویکرد تمدن‌ساز، مستقل و استکبارستیز به آینده می‌نگریم، نه با منطق دلالی صلح تحمیلی.

۶. پیشنهاد جایگزین: ابتکار راهبردی «اتحادیه فناوری مستقل خاورمیانه‌ای»

در برابر طرح مناره که ریشه در نظم ناعادلانه جهانی دارد، جمعیت اعتلا، با الهام از دکترین مقاومت هوشمند، پیشنهاد می‌دهد که جمهوری اسلامی با محوریت نخبگان علمی جبهه مقاومت، اتحادیه‌ای منطقه‌ای از کشورهای مستقل و ضداستکباری را برای توسعه فناوری‌های راهبردی تشکیل دهد. این اتحادیه می‌تواند: در حوزه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز، امنیت زیستی و امنیت غذایی، غلبه بر بحران بی‌آبی، تولید رادیوداروها و پدافند اقلیمی همکاری کند، بی‌آنکه به نهادهای سلطه‌گر اعتماد کند یا بازدارندگی بومی را فدای خوش‌خیالی دیپلماتیک نماید.

طرح «مناره» به‌رغم ادبیات خوش‌نما، بازتولید نسخه‌ای شکست‌خورده از اعتماد به قدرت‌های جهانی و عقب‌نشینی از مواضع عزتمندانه ملت ایران است. ما در مسیر تمدن‌سازی، نیازمند ابتکارات بومی، مقاومتی و هوشمندانه‌ایم که بر پایه‌ی اقتدار ملی، مشروعیت مردمی و عقلانیت الهی استوار باشد، نه تکرار خطاهای آزموده.

«وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ»

جمعیت اعتلای نهادهای مردمی انقلاب اسلامی